IERI, MECIURI AMICALE PE LAPOVIȚĂ ȘI NINSOARE

METROM BRAȘOV—„U" CLUJ 0-1 (0-1)

BRAȘOV, 25 (prin telefon). — Universitatea Cluj a susținut al treilea joc de verificare în decurs de o săptămînă. De astă dată, clujenii au evoluat pe stadionul Metrom, în compania echipei cu același nume. Timpul complet neprielnic (a nins continuu) și terenul greu din cauza zăpezii au constituit o piedică în desfășurarea unor acțiuni cursive, obligînd jucătorii să depună eforturi susținute pentru ca partida să-și atingă scopul. Trebuie spus, de altfel, că în ceea ce privește pregătirea fizică ambele echipe s-au prezentat bine. În condițiile de joc amintite, la care adăugăm greutatea controlului mingii, elevii lui Șt. Cîrjan au combinat ceva mai clar și mai hotărît, reușind să înscrie un gol (autor Bungău, min. 10). Brașovenii au dat o replică viguroasă studenților, pe care în multe rînduri i-au obligat să se apere.

C. GRUIA, coresp. principal

RAPID—DINAMO BACĂU 4-2 (1-1)

În ciuda vremii total neprielnice unui joc de fotbal (lapoviță și ninsoare) aproape 1 500 de adevărați microbiști au venit ieri în Giulești pentru a asista la partida amicală dintre echipele Rapid și Dinamo Bacău.

Pentru a se menaja cîmpul de joc central, cele două echipe au evoluat pe terenul II, care și el, datorită zăpezii și apei, s-a dovedit impracticabil. Totuși, pentru a nu se renunța la jocul de verificare proiectat (cum au fost silite să o facă echipele ce trebuiau să „se producă" în deschidere, Rapid-tineret și Flacăra Moreni) rapidiștii și băcăuanii s-au angajat într-o dispută în care balonul a putut fi cu greu controlat, dar care a scos în relief pregătirea fizică satisfăcătoare a majorității „combatanților".

Mai clară și mai periculoasă în acțiunile ofensive, echipa feroviară a obținut — pe merit — victoria cu scorul de 4—2 (1—1), prin golurile înscrise de Mazurachis (min. 15 și 31), Codreanu (min. 76) și Dinu (din lovitură de la 11 m în min. 79). Cele două goluri ale băcăuanilor au fost realizate de Neumayer (min. 20) și Vătafu (din penalty în min. 87).

În minutul 12 de joc, arbitrul V. Pădureanu a eliminat (cam ușor) de pe teren pe Băluță și Ștefan, care s-au îmbrîncit între ei. Cum partida avea exclusiv un caracter de verificare, la propunerea antrenorilor Bărbulescu și Neagu arbitrul a admis (și bine a făcut) intrarea în joc a altor doi fotbaliști în locul celor eliminați.

RAPID: Rămureanu — Ștefan (min. 12 Pop), Cojocaru (min. 82 Apostol), Mușat, Greavu, Dinu, Angelescu (min. 46 M. Stelian), Năsturescu, Straț (min. 46 Petreanu), Mazurachis, Codreanu.

DINAMO BACĂU: Fugaciu — Comănescu, Nedelcu, Velicu, Kiss (min. 46 David), Vătafu, Duțan, Pană (min. 46 Sănăuceanu), Tr. Popescu, Ene Daniel, Băluță (min. 12 Neumayer).

C. F.

DINAMO BUCUREȘTI ȘI-A ÎNCHEIAT TURNEUL ÎN R. D. GERMANĂ

În ultima partidă disputată în cadrul turneului din R. D. Germană, echipa Dinamo București a întîlnit formația Dinamo Schwering. Fotbaliștii bucureșteni au terminat învingători cu scorul de 5—2.

DINAMO (TINERET) — METALUL BUCUREȘTI (TINERET) 2-1 (1-0)

Partida s-a desfășurat pe un teren complet desfundat. Toți jucătorii au dovedit că posedă o foarte bună pregătire fizică. Au marcat Gunju (2), pentru Dinamo, și Stoica, pentru Metalul.

MOLDOVA CHIȘINĂU A ÎNTRECUT PE POLITEHNICA GALAȚI

GALAȚI, 25 (prin telefon). **Cele două divizionare B din Galați, Oțelul și Politehnica, au susținut azi noi întîlniri amicale. Terenul greu, total impracticabil, a influențat buna desfășurare a jocurilor. În deschidere Oțelul a dispus la scor — 5—1 (3—0) — de formația Metalul Buzău. În cel de-al doilea joc, Politehnica a întîlnit în meci revanșă echipa sovietică Moldova Chișinău. Studenții gălățeni au părăsit terenul învinși, cu scorul de 1—2 (1—2). Au înscris FILIPOV și TEȘLEV, respectiv, BUCUR.**

T. SIRIOPOL
coresp. principal

PROGRESUL BUCUREȘTI — ȘOIMII BUZĂU 3-1 (1-1)

Echipa bucureșteană Progresul a prezentat cea de a doua garnitură a sa în amicalul cu echipa Șoimii Buzău. Prima repriză a aparținut, aproape în întregime, echipei oaspete, care deschide scorul în min. 6 prin Florea III și combină foarte spectaculos și eficace, mai ales pe partea dreaptă, prin Muțiu și Florea II. În a doua repriză, deși cu cîțiva juniori în formație, Progresul își impune jocul și la conducerea (egalarea o obținuse Mateianu, în min. 30 din 11 m) prin golul înscris de Petrescu (min. 61). Ultimul gol este înscris de Neacșu, dintr-o lovitură liberă, peste zid (min. 75).

D. GRAUR

UN VIS DE DEMULT

împiedice pe portar, aflat în acel moment în posesia mingii, s-o repună în joc (dacă vă amintiți, fostul jucător al Progresului, Oaidă, își făcuse o specialitate din astfel de acțiuni).

Dar, iată și o precizare care vine în favoarea înaintașilor: dacă un jucător se plasează pur și simplu în fața portarului, aceasta nu trebuie considerată ca o obstrucție, dat fiind faptul că portarul are posibilitatea să repună mingea în joc, aruncînd-o. O obstrucție reală a portarului se produce, destul de des, la executarea loviturilor de colț. Se cere, deci, ca arbitrii să fie deosebit de atenți la loviturile de colț, nu o dată înscrîndu-se goluri neregulamentare, prin obstrucționarea portarului, din aceste lovituri.

Apropiata vizită a echipei Arsenal mă poartă cu peste 30 de ani în urmă pe malurile Tamisei, unde încercam să smulg cîteva din secretele fotbalului de la inventatorii lui.

Am fost, de fapt, elevul clubului londonez și al marelui Chapman, deși eram internațional român, fiindcă fotbalul se poate învăța mereu, pînă la 70 de ani...

Relațiile mele de atunci cu clubul gazdă, cu jucătorii și conducerea, prietenia cu care eram înconjurat, m-au impins spre un fel de vis: angajarea unui turneu al faimosului „team" în România. Prea frumos ca să fie și adevărat, Arsenal respinsese oferte mult mai avantajoase, angrenat în campionatul intern și în alte competiții oficiale de pe insulă. Mai era apoi și concepția „splendidei izolări", pe atunci expresia cea mai pură a conservatorismului britanic în sport.

Un contact cu această vestită echipă s-a realizat mult mai tîrziu, Arsenal—C.C.A. 1-1 (românii au condus cu 1—0 prin golul înscris de Constantin), în anul 1957 la Londra, tresă de onoare și de aur a echipei militare, pentru curaj și plenipotență!

Arsenal vine acum în România, la Bacău, și va juca într-o competiție oficială europeană. Deci una din cele mai faimoase echipe ale Angliei, țara campionilor mondiali, vine să joace în urbea moldoveană care, cu peste un deceniu în urmă, nici nu exista, la scară majoră, pe harta fotbalului nostru.

Arsenal nu mai are, desigur, strălucirea de altă dată, dar este totuși o echipă puternică, în stare să reprezinte oricînd cu cinste, peste hotare, potențialul fotbalului britanic.

Mă bucur nespus că tocmai moldovenii îi vor da replica — acești moldoveni pe care ne obișnuiserăm să-i credem molcomi și tărăgănați, lipsiți de temperament, duioși și meditativi, buni numai pentru literatură și contemplație!

Iată însă că ei au pătruns acolo unde nici una din echipele noastre cu nume sonore n-a reușit să ajungă, în sferturile de finală ale unei cupe europene, cu jucători nu numai de „import", ci și moldoveni get-beget, cum sînt un Duțan din Bicaz, Pană de la Tîrgu Ocna și alții.

În anul 1939, cînd echipa Angliei a susținut primul ei meci la București, stadionul A.N.E.F. avea o capacitate de cca 20 000 locuri.

Bacăul îi va primi pe oaspeții din Londra cu un număr cel puțin egal de spectatori.

Atmosfera stadioanelor engleze, pe care am cunoscut-o bine, cu ciriitoare de lemn, pocnitori și clopoței — o vom retrăi, peste cîteva săptămîni, în orașul natal al lui Vasile Alecsandri.

Nu știm care va fi rezultatul, dar ca atmosferă și ca tumult al tribunelor îi putem depăși pe englezi.

Sper că admirabilii Ghiță, Duțan, Ene și colegii lor nu se vor lăsa păcăliți de faptul că adversarul ocupă un loc modest, în partea a doua a clasamentului. Ar fi o iluzie periculoasă, deoarece echipele engleze sînt foarte, foarte apropiate ca valoare, indiferent de locul lor în ierarhia unui moment dat.

Vechea lor tradiție, baza enormă de masă a fiecărui club și a fotbalului englez în general, împrumută o forță de reprezentare adesea ieșită din comun. După părerea mea, Dinamo poate obține calificarea numai printr-un joc mai bun decît acela cu Kilmarnok, care să-i asigure acasă un avantaj de cel puțin două-trei goluri.

Pentru reușită, este necesară o bună cunoaștere a acestui partener redutabil, în care scop aș sugera trimiterea unui observator la unele jocuri ale oaspeților din cadrul campionatului englez, pentru a studia calitățile, erorile și întregul ansamblu de posibilități de care dispun adversarii noștri.

Dinamo trebuie să ajungă, în timp util, la o prefigurare foarte exactă a soluțiilor sale pentru primul meci, deoarece șansa fotbalului nostru în această întrecere de prestigiu internațional se va juca în partida de la Bacău.

Această șansă trebuie jucată cu mult avînt firesc, dar avîntul să fie dublat de luciditatea unui matematician care pînă și în fața ruletei mizează pe calcul și nicidecum pe aventură sau orbul hazard.

Visul de odinioară, de pe cheiul Tamisei anilor 1927 și 1937, s-ar împlini fericit printr-o victorie de calificare a fotbaliștilor români, pe malurile Bistriței, la 11 martie 1970...

Petre STEINBACH

CONSFĂTUIREA ARBITRILOR

O consfătuire a arbitrilor divizionari A — binevenită înaintea reluării campionatului de fotbal — va avea loc duminică 1 martie, cu începere de la ora 9,30, la sediul C.N.E.F.S. La această consfătuire vor participa și președinții colegiilor județene de arbitri.

Se va face analiza arbitrajelor prestate în turul campionatului 1969—1970. Totodată, se va da citire îndrumărilor tehnice și precizărilor F.I.F.A. — unele din ele formează obiectul materialelor ce apar în coloanele noastre — privitoare la interpretarea uniformă a regulamentului.

C.S.M. SIBIU — A.S.A. TG. MUREȘ 2-1 (1-1)

SIBIU, 25 (prin telefon). **Peste 2 000 de spectatori au asistat la o partidă de un slab nivel spectacular. Jucătorii au, totuși, circumstanțe atenuante datorită terenului transformat într-un adevărat patinoar. Au înscris Laufceag (min. 15) și Rotaru (min. 49) pentru C.S.M. și Naghi (min. 19) pentru A.S. Armata.**

GH. TOPIRCEANU
corespondent

FOTBALIȘTII PITEȘTENI SE ÎNTÎLNESC CU SUPORTERII

Cu ocazia reluării campionatului, F. C. Argeș organizează, mîine, de la ora 18, în sala de spectacole a Casei Tineretului din Pitești, o întîlnire a membrilor susținători ai clubului cu jucătorii și antrenorii echipei.

CONCURSUL PRONOEXPRES AL MĂRȚIȘORULUI — 4 MARTIE 1970

A început vînzarea biletelor pentru concursul Pronoexpres al Mărțișorului din 4 martie a. c. la care se atribuie autoturisme DACIA 1300, DACIA 1100, MOSKVICI 408 cu 4 faruri și radio, ȘKODA 1000 M. B. și TRABANT 601 în număr NELIMITAT.

În continuare, se oferă călătorii în JAPONIA (cu vizitarea EXPO 70), în ITALIA (cu vizitarea orașelor ROMA — NEAPOLE — POMPEI — AMALFI — SORENTO — CAPRI) circa 8 zile cu avionul și în Cehoslovacia — de 2 locuri — pe ruta PRAGA — KARLOVY-VARY (circa 5 zile) cu avionul. Excursiile se acordă în număr NELIMITAT.

Cu 15 lei puteți participa la toate extragerile cu șanse mari de cîștig.

● Astăzi este ULTIMA ZI pentru procurarea biletelor la tragerea Loto de vineri 27 februarie a.c. care se desfășoară după o nouă formulă și la care se atribuie autoturisme, excursii peste hotare și premii în bani.

NUMERELE EXTRASE LA CONCURSUL PRONOEXPRES NR. 9 DIN 25 FEBRUARIE 1970

Extragerea I: 37 39 11 23 18 31
Fond de premii: 437 940 lei.

Extragerea a II-a: 36 26 37 1 16 45 39
Fond de premii: 382 743 lei.

Plata premiilor pentru concursul Pronoexpres nr. 9 din 25.II.1970 se va face astfel:

— **În Capitală:** începînd cu data de 5 martie 1970, pînă la 11 aprilie 1970.

— **În țară:** începînd cu data de 9 martie 1970, pînă la 11 aprilie 1970.

PREMIILE TRAGERII LOTO DIN 20 FEBRUARIE 1970

Extragerea I: Categ. I: 0,25 variante a 100 000 lei; a II-a: 7,15 a 20 810 lei; a III-a: 19,65 a 6 331 lei; a IV-a: 33,10 a 3 758 lei; a V-a: 144,60 a 860 lei; a VI-a: 308,40 a 403 lei.

Extragerea a II-a: Categ. A: 1 variantă a 93 707 lei; Categ. B: 0,50 a 46 854 lei; Categ. C: 8,60 a 10 896 lei; Categ. D: 17,55 a 5 339 lei; Categ. E: 47,80 a 1 960 lei; Categ. F: 70,55 a 1 328 lei.

Ambele extrageri: Categ. Z: 1 252,40 variante a 100 lei.

Premiul de categoria I sfert, de 100 000 lei a revenit participantului FOGARASI FRANCISC din Tg. Mureș.

Premiul la categ. A întreg, a revenit participantului DANILA VICTOR din Constanța.

CUPON DE CONCURS

C.M. FOTBAL

Numele și prenumele: . . . . . .

. . . . . .

Adresa: . . . . . .

. . . . . .

1. CE ECHIPE VOR OBȚINE CALIFICAREA PENTRU SFERTURILE DE FINALA (reamintim: din fiecare grupă se califică primele DOUĂ CLASATE)?

GRUPA A . . . . . .

GRUPA B . . . . . .

GRUPA C . . . . . .

GRUPA D . . . . . .

2. CE ECHIPA VA CIȘTIGA CAMPIONATUL MONDIAL?

. . . . . .

ȘPRIȚUL ÎN COMPETIȚIE

Odenumim sală de sport, dar constănțenilor le place să-i atribuie impunătorului edificiu de pe bulevardul Tomis nr. 104 titulatura de Palat al sporturilor. Și poate că au dreptate. Clădirea — aproape de dimensiunile sălii Floreasca din Capitală — amplasată în plin centru' orașului, a fost concepută ca un palat. Numai că proprietarii ei (Întreprinderea de prestări construcții și gospodărie orășenească — I.P.C.G.O. — devenită, ulterior, I.P.S.A.D.) au transformat-o într-un ... lat al... balurilor și al petrecerilor de tot felul.

Cînd în „salon" se organizează chefuri, succesul de casă este asigurat. Așa a fost cu teribilele nopți ale „Revelionului 1970". Atunci, alaiul a ținut 4 zile în șir (!) și abia pe 5 ianuarie sportivii au putut intra în sală pentru antrenamente, nu înainte de a face slalom printre lăzi cu sticle și butoaie, bineînțeles goale. Organizatorii petrecerii se odihneau. Și un exemplu mai recent: miercuri, 11 februarie, la Palatul sporturilor s-a cîntat din nou „Dă-i cu șprițul pîn-la ziuă..."

Vicepreședintele Consiliului județean pentru educație fizică și sport Constanța, tov. Dumitru Panait, este la curent cu trista soartă a Palatului sporturilor, dar nu are cum s-o schimbe.

„Nu sîntem noi proprietari și nu depinde de noi să i se acorde sălii întrebuințarea pentru care a fost construită". *Iar Mihail Făgărășan, profesor la Școala sportivă, ne spunea că a fost nevoit să-și alcătuiască programul de antrenament în funcție de... programul petrecerilor organizate în sala de sport. Să adăugăm că în puținele ore acordate pregătirii sportivilor instalațiile de încălzire nu funcționează deloc, iar cele de iluminat numai parțial.*

Organele locale cunosc situația. Noi credem că și conducerea VEFS o cunoaște, întrucît am văzut duplicatele numeroaselor scrisori ce i-au fost trimise de către CJEFS—Constanța. Dar nu știm ce s-a întreprins pînă acum. Și, mai ales, nu cunoaștem cînd va fi curmat acest revoltător abuz!

Ion GAVRILESCU

Pregătiri pentru campionatele mondiale de popice de la Bolzano

CONCURSUL DE VERIFICARE A LOTURILOR REPUBLICANE

Membrii loturilor republicane (f și m) au fost convocați, pe arena Rafinăriei Teleajen din Ploiești, la un prim concurs de verificare a pregătirilor efectuate în vederea C.M. de popice de la Bolzano. Majoritatea selecționabililor au obținut rezultate bune. Dar iată rezultatele tehnice:

FEMININ: 1. Elena Cernat (Rapid Buc.) 412+444 (s-a jucat tur-retur), 2. Mariana Antuș (Hidromecanica Brașov) 434+413, 3. Voichița Babuțiu (U.T.A.) 430+406, 4. Elena Trandafir (Laromet Buc.) 450+384, 5. Cornelia Moldoveanu-Petrușca (Voința Buc.) 416+407.

MASCULIN: 1. P. Purje (Flacăra Cîmpina) 946+995, 2. Gh. Silvestru (Rafinăria Teleajen) 919—983, 3. I. Băiaș (Olimpia Reșița) 962+865, 4. D. Dumitru (Petrolul Ploiești) 892+934, 5. C. Vînătoru (Petrolul Pl.) 915+909.

FL. ALBU-coresp.

Printre culoare...

În ultimele zile, piscina Floreasca din Capitală a găzduit noi concursuri de înot. Iată cîteva din rezultatele înregistrate:

SENIORI și JUNIORI: Adam 57,9 și Cosmescu 58,2 la 100 m liber; Movanu 67,1 — 100 m spate; O. Resler 2:48,9 și A. Militaru 2:49,6 — 200 m bras; Anca Georgescu 2:57,5 — 200 m bras; Lupu 2:26,0 — 200 m spate; L. Copcealău 5:13,7 — 400 m mixt; G. Cerbeanu 71,5 — 100 m delfin;

COPII: Eugenia Cristescu 2:48,7 — 200 m spate; Anca Groza 5:22,0 — 400 m liber; C. Coatu 1:13,1 — 100 m spate; I. Sveț 1:10.5 — 100 m liber.

● A început campionatul Capitalei de juniori la polo. Rezultate tehnice: Progresul — Dinamo 6—5; Steaua II — Rapid 6—5; Sc. Sp. 1 — C.S. Școlar 4—2 și Steaua — Sc. Sp. 2 8—2.

I. BĂIATUL DIN TAIGA

● Fiul geologilor ● Întîlnirea din tufișul de zmeură ● Prima săritură

Valeri Brumel s-a născut la 14 aprilie 1942 în cătunul Tolbuzino, ținutul Zabaikalie din Siberia. Tatăl său, Nikolai Aleksandrovici, și mama, Liudmila Iakovlevna, geologi, se găseau foarte rar acasă; se întîmpla ca săptămîni întregi să colinde taigaua în căutarea zăcămintelor de cărbune. Pe Valeri îl lăsau sub supravegherea bunicii, dar practic, el se afla în grija surorii sale, Emilia, mai mare cu 7 ani decît el.

Zile întregi hoinăreau copii prin taiga, îi ascultau glasurile se obișnuiau cu viața ei. Memoria exactă a copilăriei a păstrat multe lucruri din acele zile îndepărtate. Odată, Valeri și Emma au plecat după poame. Într-un tufiș de zmeură s-au împiedicat de ceva mare și întunecat. Un urs! Stăpînul taigalei era sătul ceea ce-l făcea să fie foarte pașnic, dar fratele și sora au trebuit să-și doboare recordurile personale la fugă. Altădată Valeri, în vîrstă de 4 ani, s-a rătăcit prin taiga și s-a întors acasă abia a doua zi. Tot cătunul a fost, firește, în picioare.

În familia lui Brumel există obiceiul să se amintească despre prima „săritură" a lui Valeri. Împreună cu sora sa el s-a urcat pe acoperișul casei. Emma privea o dîră de fum îndepărtată de la marginea pădurii, în timp ce micuțul Brumel s-a apropiat de streașina acoperișului și, pierzîndu-și echilibrul, a căzut. Chiar atunci din taiga se înapoia tatăl. El s-a îndreptat în fugă spre casă, ca să-și prindă fiul din zbor, dar nu a reușit. Băiatul s-a lovit dar s-a ridicat imediat și a fugit în casă. Astăzi, Brumel ne încredințează, cu toată seriozitatea, că atunci ar fi făcut, în mod reflex, anumite mișcări de plutire care l-au salvat.

În general, el a crescut ca un băiat voluntar, călit și, desigur, atunci, în acei ani ai copilăriei, s-a zidit caracterul, pe care mai tîrziu aveau să-l admire, scoțîndu-și pălăria, ziariștii sportivi.

● Iujno-Sahalinsk ● Primele exerciții sportive ● Slalom?

Valeri avea 7 ani, venise timpul să meargă la școală, cînd părinții lui au fost mutați la Iujno-Sahalinsk. În oraș se mai păstrau urmele războiului; nu cu mult timp în urmă pe insulă domniseră japonezii. Aproape fiecare din copiii orașului își procurase o armă albă, fie ea și puțin ruginită. În împrejurimi se găseau, berechet, abandonate, baionete, tesacuri, săbii. „Războaiele" — stradă contra stradă, curte contra curte — erau aprige. Din fericire, taberele care se înfruntau nu au suferit niciodată pierderi serioase, totul rezumîndu-se la niște biete vînătăi sau cucuie. În acel timp, în viața băiatului a apărut sportul. În curtea casei, Valeri, ajutat de tatăl său, amenajase ceva asemănător unor inele de gimnastică. Iarna alerga pe schiuri. În Sahalin domnesc ierni năpraznice, cu viscole, cu geruri de 40 grade. Aceasta nu-i împiedica, însă, pe micii sportivi să organizeze întreceri de coborîre, sau sărituri de pe trambuline improvizate. Valeri era totdeauna în rînd cu cei mai mari. Și nu o dată reușea să cîștige.

● La Vorošilovgrad ● Distracții primejdioase ● Ciclism, fir ● Viitorul pictor

Geologii sînt un „popor" nomad. În anul 1952, familia Brumel a traversat țara de la răsărit spre apus și s-a stabilit în orașul minier Vorošilovgrad. Valeri s-a împrietenit cu copiii vecinilor. Orașul încă nu-și lecuise rănile lăsate de război; din multe case rămăseseră numai zidurile. Pe ruine, la înălțimi de 5 metri, copiii se jucau, alergînd pe coridoarele strîmte, de la o intrare la alta.

Tatăl lui Valeri, un om aspru, se bucura chiar că fiul său cel mare, un bătăuș și un neastîmpărat, crește curajos.

— Îi va fi mai ușor să răzbească, spunea Nicolai Aleksandrovici soției sale.

El cerea fiului un singur lucru: „Distrează-te cum știi, numai învățătura să meargă". În clasele mici, Valeri a fost un elev foarte bun. Din fragedă copilărie făcuse cunoștință cu cureaua prevestitoare de rău a tatălui și nu dorea să reînnoiască „cunoștința".

Valeri nu și-a găsit repede drumul spre sportul preferat. E adevărat, încă din vara anului 1953 profesorul de educație fizică aproape că ghicise în acest băiat un viitor săritor; în tabăra de pionieri Valeri, în vîrstă de 11 ani, trecea peste o șfoară, ridicîndu-se din iarba udă la 1,15 m. Directorul taberei, profesorul de educație fizică Grigori Golovin, i-a propus să se înscrie în secția de atletism. Dar Valeri a refuzat. Ca toți băieții de vîrsta sa, el visa atunci bicepșii lui Ivan Podubnîi, iar cineva îi spusese că numai gimnastica este în stare să prefacă în doi timpi și trei mișcări un flăcăiandru firav într-un Hercules.

Toamna, el a intrat în secția de gimnastică de pe lîngă clubul sportiv al Uzinei de locomotive din Vorošilovrag. S-a antrenat fără să se cruțe timp de două luni. Dar cînd s-a convins că bicepșii nu se măresc, s-a lăsat păgubaș.

S-a apucat de ciclism. Pentru că învăța bine, tatăl îi dăruise o bicicletă nou-nouță, marca „H. V. Z.". Într-una din zile, cu o grupă de cicliști din clasele mai mari, Brumel a pornit pe șosea. Fiind cel mai mic, el a rămas repede în urma grupului. Ce a făcut? A intrat în „plasa" unui autobuz, a început să „înghită" kilometri și i-a ajuns din urmă pe ceilalți. Dar, — o piatră sub roată și nefericitul alergător, împreună cu mașina sa, a ajuns în șanț. De atunci, pe Valeri nu l-au mai primit în secția de ciclism.

Și-a încercat puterile și în tir. A mers bine: reușea să tragă 85 de puncte din 100 posibile. Dar o dată ce i-a dat prin cap? Ca să se laude în fața copiilor a ochit o vrabie, care sedea liniștită pe streașina unei ferestre. Vrabia a reușit să-și ia zborul, nevătămată, și în curte s-au risipit cioburile unui geam. Peste cîteva clipe stăpînul apartamentului îi ducea de urechi pe „ochitor" la secția de miliție. A trebuit să-și ia rămas bun și de la tir.

Într-o zi, întorcîndu-se acasă Valeri zări pe stradă un băiețel, care desena ceva într-un album mare. Se opri în spatele lui și văzu cum pe foaia albă apăru mai întîi o casă, apoi cîțiva pomi. Era un tablou destul de reușit. Valeri, împreună cu noua lui cunoștință, s-a dus la școala de pictură. Nu desena mai rău ca alții și se mîndrea foarte mult în noua sa ipostază. De sport nici nu mai vrea să audă. Dar iată că într-o bună zi, profesorul și-a dus elevii la stadion pentru desene după natură. Trecînd prin culoarul de sub tribună ei au intrat pe teren. Și atunci Valeri se opri fermecat. Pe pista de zgură alerga un atlet. Sub pielea arămie se vedeau mușchii puternici, fiecare mișcare era plină de grație și frumusețe, pe care Valeri reușea să le deslușească abia acum, după ce se îndrăgostise de arta plastică.

„Înseamnă că și atletismul poate să-l facă pe om la fel de puternic. Și la fel de frumos. Deci nu numai gimnastica?" — se gîndea băiatul.

El își reaminti de Grigori Golovin, de săritura în înălțime, pe care o făcuse cu un an în urmă, și se reînscrise, cu aprobarea profesorului, în secția de atletism.

În acea zi s-a născut atletul Valeri Brumel.

● Antrenamente în pivniță ● Idolul Kaşkarov ● Sfatul lui Golovin

Atleții școlari se antrenau pe un coridor lung care se întindea sub toată clădirea. Cînd se deschideau ușile, se forma o adevărată pistă de alergare în lungime de vreo 70 de metri. Golovin, își cronometra adesea elevii în alergări pe 60 m și de obicei rămînea nemulțumit de rezultatele lui Valeri.

— Alergi, de parcă ști, nu întinzi picioarele! — se supăra el. Sau nu-ți ajunge forța?

Apoi, toată grupa se apuca de exerciții cu haltere. Valeri începuse să facă progrese. Dar iată că Golovin a plecat de la școală, iar noul profesor, Portnov, prefera atletismului, ciclismul și tirul. Valeri se plictisea.

Din întîmplare, într-o zi de sărbătoare, se întîlni pe stradă cu bătrînul său profesor.

— Te antrenezi? se interesă acesta. Nu? Păcat, și doar puteai să devii un al doilea Kaşkarov.

Valeri nu îndrăzni să creadă. Igor Kaşkarov — fotografia lui atîrna în școală — era pentru el săritorul ideal.

— Ești un băiat capabil, continuă Golovin. Crezi că Kaşkarov sau chiar Charles Dumas sînt oameni deosebiți? Nu, ei sînt oameni foarte obișnuiți. Numai că sînt perseverenți, iubesc munca. Și, desigur, talentați.

Tăcu, gîndindu-se la ceva. Apoi spuse:

— Iată ce: trebuie să intri pe mîna unui antrenor bun. Mîine pe stadion lucrează cu băieții săi Piotr Semionovici Șein.

★

...Nu de mult, în decembrie anul trecut, în redacția sportivă A. P. N. a intrat Valeri Brumel împreună cu un om cărunt, cu umeri largi, care păstra o ținută sportivă. L-a prezentat:

— Vă cunoașteți, deși nu personal. Este Piotr Semionovici Șein, primul și cel mai iubit antrenor al meu.

Aleksei SREBNIȚKI